

Напрямок 2. Соціально-психологічні аспекти психічного та особистісного розвитку на різних онтогенетичних етапах.

Білошицька Анастасія Олександрівна

здобувачка магістерського рівня вищої освіти за спеціальністю 014.06

«Середня освіта(Хімія)»

Науковий керівник:

Бутузова Л.П., кандидат психологічних наук, доцент кафедри психології, логопедії та інклюзивної освіти

Житомирського державного університету імені Івана Франка, м.Житомир, Україна

РЕФЛЕКСІЯ ПЕДАГОГІВ ЩОДО ПРИЧИН НЕУСПІШНОСТІ ШКОЛЯРІВ

Неуспішність – це найбільша на сьогодні проблема всього шкільного середовища, серед підлітків будь-яких вікових категорій. Вона може бути викликана багатьма причинами. Серед них розрізняють: соціальні, біологічні та педагогічні. До соціальних причин неуспішності відноситься, те що зараз чесно зароблені знання та оцінки втратили певного значення та не відіграють значної ролі у благополуччі людини. Таким чином знизилась цінність самої освіти. Біологічними причинами можуть бути певні проблеми пов'язані зі здоров'ям учня, яке протягом останніх десяти років має таку тенденцію, як погіршуватись. Педагогічними причинами є некваліфікованість учителя або погано підібраний шкільний персонал, погана викладка основного матеріалу та матеріальне забезпечення.

З метою вивчення думки педагогів про те, якими є основні причини неуспішності учнів, було проведено опитування серед учителів Коростенського міського ліцею №4 Житомирської області. Участь в опитуванні взяли 32 вчителів середньої та старшої ланок школи. Виявилось, що 56,3 % колег вважають, що основною причиною неуспішності учнів є їх негативне ставлення до навчання. Більше чвертини педагогів (28,1%) вказали на негативний вплив однолітків, а 12, 5% пов'язують неуспішність з матеріальною забезпеченістю сімей школярів. Показово, що педагоги мало пов'язують неуспішність з неефективною освітньою програмою.

Щодо суб'єктивних чинників, то тут думки учителів поділились: 37,5% - вказали на учнівські лінощі та 34,4% - завелику кількість ігор та присутність у соціальних мережах, які займають більшу частину часу у школярів.

Більшість учителів 43,8% пов'язує неуспішність з недоліками в діяльності школи (відсутність у класі атмосфери поваги до знань, недоліки в методиці викладання, недостатня організація індивідуальної та самостійної роботи учнів). Приблизно однаково (по 28,1%) розподілились відповіді респондентів щодо впливу на успішність школярів таких чинників як недоліки фізичного та психічного розвитку (слабке здоров'я, відсутність ефективних навичок, недорозвиток пізнавальних процесів) та негативний вплив сімейної атмосфери (рівень життя, конфлікти, негативне ставлення до дитини вдома тощо).

Чимало освітян (65,6%) вважає, що прогалини в знаннях та навичках самостійної навчальної праці стали основною причиною того, що успішність школярів переросла в неуспішність. При цьому п'ята частина педагогів вбачають коерлят неуспішності учіння в низькій вихованості.

Отже, на думку освітян причини неуспішності можуть бути різними та залежати від різних чинників, які впливають на дитину в будь-якій віковій категорії. Дослідження переконують, що ці причини по-різному впливають на хлопців і дівчат. Аби подолати їх потрібно докласти багато зусиль, щоб неуспішність навпаки стала успішністю більшості учнів у школі.

Література

1. Журавльова С. А. Особистісно-центрований аналіз проблем шкільної неуспішності. Відкритий урок: розробки, технології, досвід. 2015. № 6. - С. 43-46.
2. Калошин В. Ф. Причини невдач в навчанні. Практична психологія та соціальна робота. 2005. №7. - С.17-20
3. Кондратенко Л. Знову двійка: шкільна неуспішність як психологічне явище. Психолог. 2012. - С. 9-25